

Predhovor

Moje želanie

Svoje želanie zhrniem do jediného slova: *úsmev*.

Podnietila ma k tomu nedávna návšteva Thajska. Thajsko volajú Krajinou úsmevu, lebo ľudia sa tam usmievajú, sú mimoriadne láskaví, šľachetní a vyjadrujú to aj črty tváre, odráža sa to celkove v ich vystupovaní. Táto skúsenosť vo mne zostala zapísaná a vďaka tomu myslím na úsmev ako na prejav lásky, vyjadrenie číro ľudského citu.

Pri pohľade na novorodeniato sa usmievame prirodzene a ak sa aj na jeho maličkovej tvári objaví úsmev, prežívame prostý, úprimný pocit radosti. Dieťaťko odpovedá na náš pohľad, no jeho úsmev má oveľa väčšiu moc, lebo je nový, čistý ako pramenistá voda a v nás dospelých prebúdza hlbokú nostalgiu za detstvom.

Jedinečným spôsobom sa takéto niečo udialo medzi Máriou, Jozefom a Ježišom. Panna Mária a jej manžel svojou láskou vyvolali úsmev na perách novonarodeného dieťaťa. Keď sa to stalo, ich srdcia naplnila nová radosť, ktorá prišla z neba. Akoby sa malá betlehemska mašťaľka rozžiarila.

Ježiš je Božím úsmevom. Prišiel nám zjaviť lásku nebeského Otca, jeho dobrotu a prvý spôsob, akým to urobil, bolo, že sa usmial na rodičov – ako každé novorodeniatko tohto sveta. A oni, Panna Mária a svätý Jozef, vedeli to posolstvo prijať, lebo mali veľkú vieru, v Ježišovom úsmeve rozpoznali Božie milosrdenstvo určené im a všetkým, ktorí čakali na jeho príchod, na príchod Mesiáša, Božieho Syna, kráľa Izraela.

Najdrahší moji, v betlehenských jaslách aj my znovu prežívame túto skúsenosť: hľadáme na malého Ježiška a cítime, že sa usmieva na nás, usmieva sa na všetkých chudobných tohto sveta, na všetkých, ktorí očakávajú spásu, ktorí dúfajú v svet bratstva, kde niet vojen a násilia, kde každý muž a žena môže žiť dôstojne ako Boží syn a Božia dcéra.

Niekedy sa nám ťažko usmieva, a to z rozličných dôvodov. Vtedy potrebujeme Boží úsmev – lebo iba Ježiš nám môže pomôcť. On je jediný Spasiteľ a niekedy s tým máme v živote konkrétnu skúsenosť.

Inokedy ide všetko dobre, no vtedy je tu nebezpečenstvo, že sa budeme cítiť istí a zabudneme na druhých, ktorí majú ťažkosti. Aj vtedy potrebujeme Boží úsmev, aby nás zbavil falošných istôt a vrátil nám zmysel pre jednoduchosť a nezištnosť.

Toto si prajme navzájom, lebo stále platí želanie: žasnime nad Božím úsmevom. Boh sám je tým úsmevom. Prijmime ho, dajme sa ním očistiť a potom aj my budeme môcť druhým priniesť pokorný, jednoduchý úsmev.

Želám to vašim drahým doma, najmä chorým a starým, aby pocítili pohladenie vášho úsmevu. Úsmev je pohladenie. Usmievať sa znamená nežne pohladať, pohladať srdcom, pohladať dušou. A zostaňme spojení v modlitbe.*

* Nasledujúce stránky predstavujú manifest obrody pre novú radosť, takú potrebnú v týchto „chorých časoch“. Predstavujú cestu, ktorá vedie cez vystúpenia, príhovory, kázne, apoštolské exhortácie a encykliky Svätého Otca Františka. Pramene sú uvedené na konci knihy.